

denne Begjæring er jo den, at det er ønsket, at der ogsaa om Vinteren kan være noget søvant Mandskab tilstede paa Drøtlogsværftet. Udvalget erkjender, at Forbringerne derom er rimelig; men paa den anden Side har man ment, at her ikke var nogen Grund til at paalægge Sørumlemandskabet en Værnebyrde, som maatte kunde falde paa en saadan Maade, at den vilde blive haard for Individerne. I Reglen vil der paa den Tid af Aaret være en saadan Stilhed i Seiladsen, at en hel Del Sørumlemandskab vil være tilstede, og Udvalget har formodet, at der ikke vil være Noget som helst til Gælder for, at man vil kunne faae Mandskab, der frivillig melber sig, naar man vedstjer den Bestemmelse, at den Tjeneste, der saaledes udføres, vil være at beregne som et Tøgt. Under dette Afsnit staar endnu kun tilbage Paragrafen om den aarlige Udrustning. Det vil erindres, at i den gjældende Lov er der den Bestemmelse, at der skal foretages en aarlig Udrustning af Krigsskibe, beregnet paa en Udgift, der svarer til Skibsbesætninger af tilfammen omtrent 1,200 Mand i 6 Maanedere. Det var den 24de April 1868, at Loven om Søværnets Ordning blev allerhøiest stadfæstet. I det følgende Aar blev der givet en Bevilling af 572,000 Kr., og der blev indkaldt Mandskab, der, beregnet efter en 6 Maaneders Stala vilde svare til 1,261 Mand. I det Aar var der altsaa virkelig omtrent 1,200 Mand, der bleve uddannede i 6 Maanedere. Det Beløb, der medgik dertil, har omtrent været det, der ordinært har været bevilget i de følgende Aar; men det viser sig, naar man gjennemgaar Udrustningslisterne, at der derfor dog ingenlunde i noget af de følgende Aar har været uddannet omtrent 1,200 Mand. Gjenemsnitlig har der for en Udrustningsbevilling paa 569,000 Kr. kun været indpøjet 916 Mand i 6 Maanedere. Mærksomheden er ikke alene den almindelige Prisstigning, men ogsaa den, at den enkelte Mand's Uddannelse i de nyere Skibe er betydelig kostbarere end i de ældre. I Fregatten „Sylland“ koster i europæiske Færvarde en Mand maanedlig omtrent 70 Kr., i „Gorm“ derimod 108 Kr., i „Falster“ endog 135 Kr. Det ligger naturligvis særlig i den Omstændighed, at de nyere Skibe have et langt ringere Antal Kanoner end de ældre, og at der derfor er et saa meget mindre Antal Lægsrumlemandskab ombord. Nu kunde jo Xhinget maatte frygte for, at Forholdet vilde stille sig saaledes med Hensyn til Fremtidens Udvikling, at det skulde vedblive at gaa paa en lignende Maade, saaledes at der ogsaa af den Grund uafhængig af Prisstigningerne vilde vise sig stigende og stigende Forbringer til Udrustningskontoen. Det er naturligvis ikke muligt med Sikkerhed at garantere Noget med Hensyn til Fremtidens Udvikling, men Udvalget har dog ikke villet undlade at henlede Xhingets Opmærksomhed paa, at efter de Oplysninger, som den høitærede

Marineminister har meddelt, gaar Udviklingen for Diebliffet dog hen i Retning af at forsyne Skibene, foruden med de større Kanoner, tilligemed et noget større Antal mindre Skjys, saaledes, at det snarere maa forudsættes, at der fremtidig for de enkelte Skibe kan blive et noget større Antal Lægsrumlemandskab, end dersom Bevægelsen var gaaet i modsat Retning. Det Flertal i Udvalget, der har stillet Uendringssforslagene til Lovforslagets § 6, erkjender imidlertid, at, naar man vil gaa til en Forøgelse af det Mandskab, der aarlig skal tildeles Marinen, er det ogsaa en uundgaelig Nødvendighed, at det saaledes indkaldte Mandskab faar den nødvendige Uddannelse. Man har ikke kunnet skjønne rettere end, at det derfor maatte være en uundgaelig Følge af Forøgelsen af Antallet af Mandskab, at ogsaa de aarlige Udrustninger maatte stige med et i Forhold dertil svarende Beløb. Vi have foreslaaet, at der i Loven skulde indsættes den gamle Bestemmelse, som staar i Loven af 24de April 1868, men vi have paa den anden Side ikke ønsket, at den skulde undergives den Fortolkning, som den har været undergivet i de senere Aar, og vi have derfor troet udtrykkelig at burde udtale for det høie Xhing, at efter vor Overbevisning vil den hidtil givne aarlige Udrustningsbevilling ikke fremtidig staa til til det indkaldte Mandskabs Uddannelse, og vi ere ved en Beregning komne til det Resultat, at Kontoen, der hidtil omtrent har været ca. 600,000 Kr. aarlig, maa forøges med et Beløb af ca. 200,000 Kr., altsaa omtrent til 800,000 Kr. Der er et Mindretal i Udvalget, der imidlertid paa dette Punkt har stillet et Underendringssforslag, som jeg ikke skal omtale, da det ikke er motiveret af det ærede Mindretal. I disse Afsnit har altsaa Udvalget været i det væsentlige enigt med Undtagelse af to Punkter, Spørgsmaalet om 3die Aargangs Lægsrumleartilleristers Indkaldelse og Spørgsmaalet om de aarlige Udrustninger. Det næste Afsnit handler om Flaadens Rammer. Det vil ses, at det er en meget betydelig Forøgelse, som den høitærede Marineminister har foreslaaet i Lovudkastet. Der er foreslaaet en Forøgelse af 31 Officerer, 88 Underofficerer og et ikke ringe Antal Maskinister og Fyrhødere. For Officerernes Vedkommende er Forøgelsen 1 Admiral, 3 Kommandører, 2 Kapitainer og 25 Premierlieutenanter. Udvalget har ikke kunnet tilraade Xhinget at gaa saavidt, som den høitærede Minister har foreslaaet. For nogle Medlemmer har det i den Henseende ogsaa været en medbestemmende Omstændighed, at man ikke skjønner, at det er sandsynligt, at Officerstolen og Underofficerstolen ville være istand til før efter Forløbet af et længere Tidsrum at staffe det hele Befalingsmands personale tilstede. Enkelte ærede Medlemmer have forbeholdt sig nærmere at overveie Sagen endnu engang, men Udvalget har dog givet en samlet Indstilling om en